

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

16 Mart 1978 günü Beyazıt Meydanında, İstanbul Üniversitesinden çıkan öğrencilere yapılan bombalı ve silahlı katliamda; Cemil Sönmez, Baki Ekiz, Ahmet Turan Ören, Murat Kurt, Abdullah Şimşek, Hatice Özen, Abdülhamit Akıl öldürülmüş, pek çok öğrenci yaralanmıştır. 1995 yılında davanın yeniden açılmasını sağlayan ölen gençlerin arkadaşlarından Av.Cem Alptekin, katliamın 32.yıldönümünde basına yaptığı açıklamalarda; "İlk davanın, "adam öldürmek" ten yargılanan 5 sanığın delil yetersizliğinden beraat etmesiyle faili meçhul olarak kapatıldığını; kendilerinin dosyayı 1988 yılında yeniden açarak, kamuoyuna tanıklık için çağrıda bulunmaları üzerine; İso Ailesi'nin ortaya çıkması ile 1992 yılında yaptıkları suç duyurusu sonucu 1995 yılında yeniden başlayan yargılamada, müdahil vekillerinin katliamın Kontrgerilla eylemi olma iddiasını Mahkemenin ciddiye alarak sanıklara ek savunma hakkı verip; yine müdahil vekillerinin taleplerine uygun olarak, 12 Eylül öncesi ve sonrasının önemli siyasi cinayet ve katliamlarına ilişkin dava dosyaları ile, Susurluk kazası sonrası düzenlenen, Meclis ve Başbakanlık teftiş Kurulu raporların celbine karar vermekle davanın; "adam öldürme davası"ndan "Kontrgerilla Davası"na dönüştüğünü; ancak Devlet kurumlarının, mahkemenin istediği bilgi ve belgeyi göndermemesi ve üstelik de davada müdahil vekili olarak sunduğu belge nedeniyle kendisi (Av.Cem Alptekin) hakkında MİT'in suç duyurusuyla başlatılan soruşturma (ve açılan dava) üzerine, yargılamanın önünün tıkandığı gerekçesi ve, savunmaya yapılan aleni baskıları protesto etmek amacıyla müdahil avukatların 1997 yılı Aralık ayında duruşmalardan çekilmesi ile davada, hiçbir ilerleme olmadığını, rutin oturumlarla yıllar geçirilerek, zamanaşımı süresinin doldurulduğunu, Mahkemenin, 20 Ekim 2008 günü verdiği son kararla da; sanıklara verdiği ek savunma hakkından, suç vasfının değişme ihtimalinden, delil olarak toplanan onca siyasi cinayet ve katliam dosyasından ve Kontrgerilla iddialarından hiç söz etmeksizin, sadece olayın üzerinden 30 yıl geçtiği yani zaman aşımı olduğu gerekçesiyle, davayı düşürdüğünü, Yargıtay'ın kararı onaması ile de 32 yıllık sürecin arkasında pek çok sorular bırakarak dosyanın kapatıldığını ve olayın, yargı kararıyla faili meçhuller mezarlığına gömüldüğünü" belirterek "suçun örgütlü bir suç olduğunu, suçu işleyen örgütün muhtemelen 16 Mart 1978 tarihinden önce de faal olan ve katliamdan sonra da varlığını sürdüren bir örgüt olduğunu ve kesintisiz örgütlü suç faaliyeti devam ettiği sürece mevcut mevzuatımıza göre de zamanaşımının işletilemeyeceğini; Oysa mahkemenin, bidayette bizzat vermiş olduğu ara kararlarıyla davayı, "adam öldürme" davasından "Kontrgerilla" davasına dönüştüğünü unutarak ve sıradan bir cinayet davası olarak açılan ancak daha sonra Gladio davasına dönüşen 16 Mart Davası'nın Yargıtay aşamasından da aynen bu şekilde geçerek kapanmasının, bir skandal olduğunu" belirtmiştir.

12 Eylül'ün işaret fişeği sayılan 1 Mayıs 1977 ve 16 Mart 1978 Katliamları ile Türkiye'yi 12 Eylül'e taşıyan olaylar arasındaki fiil ve fail bağlantısı; faili meçhul bırakılan cinayetlerin işlenmesinde, halkın iradesi ile işbaşına gelen hükümetler üstü bir gücün varlığını işaret ettiğinden yola çıkarak; bir ucu ABD'ye dayandığı söylenen kontrgerilla faaliyetinin ve bu faaliyetin üstünü örterek, delil karartma ve zamanaşımı manevralarıyla yargısal süreçte kendini gösteren bir "devlet geleneği"nin varlığının saptanması; Devleti esas alan "devletin hukuku" yerine, yurttaşı esas alan "hukuk devleti"nin önündeki engellerin kaldırılması için 16 Mart 1978 tarihindeki öğrenci katliamı'nın; neden, nasıl, kimler tarafından ve hangi yöntemlerle yapıldığının; failerin neden bulunamadığının, devletin sorumluluktan nasıl sıyrıldığının, yargısal sürecin nasıl ve hangi yöntemlerle tıkandığının, ülkemizdeki faaliyeti ile hükümetleri devirip,

sivil ya da askeri darbelerle anayasal demokratik düzeni işlemez hale getirdiği; sosyal, kültürel, etnik, dini, mezhepsel gibi farklılıkları ve yaraları kaşıyarak halkı birbiriyle çatıştırıp, cinayet ve katliamlarla ülkede kaos yaratıp, istediği yönetimleri işbaşına geçirdiği söylenen emperyalizmin yasadışı örgütü olduğu iddia edilen Kontrgerillanın, 16 Mart 1978'deki öğrenci katliamı öncesinde, katliamın oluşunda, sonrasında olaylardaki bağlantısı ve rolünün araştırılması ve tespiti demokratik hukuk devletinin asli görevidir. Demokratik hukuk devletinde, hangi nedenle olursa olsun demokrasiye ve halkın iradesine yönelik tüm müdahalelere karşı çıkmak, demokrasiyi ve hukuku savunmak herkesin asli ödevidir. Demokrasiye müdahaleye zemin hazırlayan karanlık olayların aydınlatılması, devlet içindeki yasa dışı örgütlenme ve yapıların açığa çıkarılması; TBMM'nin öncelikli ödevidir. Açıklanan nedenlerle Anayasanın ve İçtüzüğü'nün ilgili hükümleri uyarınca 16 Mart 1978 Öğrenci katliamı hakkında Meclis Araştırması yapılmasını dileriz.

1. ALİ RIZA ÖZTÜRK - MERSİN
2. TAYFUR SÜNER - ANTALYA
3. HULUSİ GÜVEL - ADANA
4. FEVZİ TOPUZ - MUĞLA
5. GÖKHAN DURGUN - HATAY
6. ALİ ARSLAN - MUĞLA
7. ATİLA EMEK - ANTALYA
8. KEMAL DEMİREL - BURSA
9. TEKİN BİNGÖL - ANKARA
10. EROL TINASTEPE - ERZİNCAN
11. ÇETİN SOYSAL - İSTANBUL
12. OSMAN KAPTAN - ANTALYA
13. GÜROL ERGİN - MUĞLA
14. TANSEL BARIŞ - KIRKLARELİ
15. TACİDAR SEYHAN - ADANA
16. ERGÜN AYDOĞAN - BALIKESİR
17. DURDU ÖZBOLAT - KAHRAMANMARAŞ
18. RAMAZAN KERİM ÖZKAN - BURDUR
19. MEHMET ALİ ÖZPOLAT - İSTANBUL
20. AHMET KÜÇÜK - ÇANAKKALE
21. RAHMİ GÜNER - ORDU
22. ALİ RIZA ERTEMÜR - DENİZLİ
23. HÜSNÜ ÇÖLLÜ - ANTALYA
24. BÜLENT BARATALI - İZMİR
25. CÂNÂN ARITMAN - İZMİR
26. NEVİNGAYE ERBATUR - ADANA
27. RASİM ÇAKIR - EDİRNE
28. MEVLÜT COŞKUNER - ISPARTA